

Sygn. akt II CNP 125/07

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 13 września 2007 r.

skargi A. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w P.. z dnia 28 listopada 2005 r.,

wydanego w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko E.L. i małoletniej O. K.

o unieważnienie uznania dziecka,

odrzuca skargę

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 28 listopada 2005 r., sygn. akt II Ca .../05 oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 14 września 2005 r., sygn. akt III RC .../05, oddalającego powództwo o unieważnienie uznania dziecka.

Powód wniósł o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem może być wniesiona od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji, jeżeli jego zmiana lub uchylenie w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie była i nie jest możliwa. W wyjątkowych wypadkach, określonych w art. 424¹ § 2 k.p.c., skarga jest dopuszczalna pomimo nieskorzystania przez stronę z przysługujących jej środków prawnych. Wystąpienie takiego wypadku skarżący powinien, zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., wykazać w skardze. Ze względu na wyjątkowość powołanego unormowania, przedstawienie tej przesłanki jest elementem konstrukcyjnym skargi.

Spełnienie wymagania, określonego w art. 424⁵ pkt 5 in fine k.p.c. polega na zawarciu w skardze wyodrębnionej argumentacji jurydycznej wskazującej jakie podstawowe zasady porządku prawnego lub konstytucyjne wolności albo prawa człowieka zaskarżone prawomocne orzeczenie narusza. Niezbędne jest też przedstawienie, na czym polegała obraza przepisów mających podstawowe znaczenie dla ochrony tych wartości.

Powód nie powołał żadnych okoliczności świadczących o istnieniu wyjątkowego wypadku w rozumieniu art. 424¹ § 2 k.p.c. Odmowa sporządzenia skargi kasacyjnej przez adwokata nie stanowi dostatecznej podstawy do przyjęcia, że wypadek taki zachodzi. W konsekwencji, skarga podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Z podanych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).